

z § 63 a) u. v. ad 3) z § 300 ustawy karnej
miał komisarz (10. lutego 1922) roku składając
za usprawiedliwione i zarządzać zastrzeżenie
na całego nastąpił i wydał w dniu 11
1923 p. k. kazał dalszego rozpoznawania
tego pisma doprowadzonego, czyn-
stwo wydaje się nakłać odpowiedzialności re-
dakcji w tym czasopiśmie, op. orzeczenie
najwyższego sądu krajowego w sprawie
numeru 1 to są pierzawie strasne. Nie wy-
stąpiło tego aktów podlega za sobą nastę-
powa przewidziane w § 11, ust. 2, a 11.
grudnia 1922 r. p. p. Nr. 6. z 1923. t.
zarekazuje za przekroczenie są grzywnę 5
100 (p. p. Lwów dnia 11 lutego 1923 r.)
Wława.

[illegible]

По широкому світі.

про австро-німецький переог-
ом 3 нгоди літуду австр. канале-
ра Зайала до Берліна приносить
дольська преса сенсаційні ревелєції,
бувши-то з достовірних джерел,
що обі держави підписали угоду
з метою довести до фактичної унії
з метою держав. Німеччина й Австрія
обох держав. Німеччина й Австрія
знесуть мита, паспортні, забезпе-
дуть однопліну залізничну систему,
зліднувши спеціальний торговель-
ний договір, Австрія зліквідує важ-
ніші посольства, а навіть фінансо-
во та стратегічно піддасться під
опіку Німеччини.

Франція та Англія працюють
наз утвдненням своїх державних
інтересів у міжнародній політиці.
Так твердить англійський "Таймс".

Британ займає місце в Лізі Націй
щ постійний делегат Франції, після
смерті сенатора Леона Буржуа.

у Німеччині купили мадерські
фабрики машини для друку
банкнотів і там робили кліші. Та-
кий є наслідок дотеперішнього слід-
ства; французькі поліцейні агенти
ідуть до Німеччини.

На еспанського диктатора
Прімо де Рівера кинули шість бомб
підчас його побуту в Барселоні.
Знах був нещадний.

Громадянин, став
дільничним членом "Просвіти".

Реформа кнївських ярмарків.

Славний ще перед війною кнїв-
ський ярмарок мав тоді виключно
контрактний характер. На йому
складали угоди й заключували кон-
тракти про купно-продаж найріж-
новородніших товарів. А брали в ньо-
му участь не тільки російські, але
й європейські та американські куп-
ці і промисловці. Радавала, відно-
сильно передосишню традицію кнїв-
ських ярмарків, надала їм не кон-
трактний, але чисто товарний ха-
рактер. На ярмарки доставляли пе-
реважно всі загально-союзні фірми
і трести свої товари. Закордонні
товари доставляли, очевидно, не
закордонні фірми та підприємства,
а Вишторг. Були це переважно
фабричні виробы й мануфактура,
до мали на тих ярмарках все най-
більший попит.

У цьому році радала прийшла
що переконали, що кнївські ярмар-
ки слід перемінити з товарних на
трактові. Замість спроваджувати на
чих шлі маси товарів і на місці їх
продавати, будуть поодинокі під-
приємства виставляти лише зразки
своїх товарів. На основі зразків
будуть заключувати контракти куп-
но-продажні. В цьому році ярмарки
матимуть ще мішаний характер, але
на наступний рік вони матимуть
виключно характер вистави товар-
ових зразків. У цьому напрямі пі-
шла радавала слідами західно-єв-
ропейських аналогічних ярмарків,
а не торговельно-товарний ха-
рактер.

На ці ярмарки слід би звернути
належну увагу й нашій кооперації.
Може участь у них доведла до я-
когого постійного контакту з та-
мошньою українською коопера-
цією! А це є не тільки бажане,
але й корисне!

Зїзд Української Соц.- Рад. партії.

Об'єднання радикалів з соц.-револю-
ціонерами. — Поліційні перепони.

Видання підготовлюване об'єд-
нання галицьких радикалів з волин-
ськими соц.-революціонерами здій-
снено в неділю, 14. д. м. на річно-
му зїзді радикальної партії. Зїзд
відбувся з великими перепонами з
боку поліції. Вже на залізничних

Всесоюзна бюджетова політика і У.С.Р.Р.

Наркомфін України Кузнєцов на поширення бюджетових
прав України.

Народний комісар фінансів Укра-
їни С. Кузнєцов опублікував у хар-
ківських "Вістях" обємисту статтю,
в якій доводить, що дотеперішню
практику бюджетової політики СРСР
треба ґрунтовно змінити. У своїх
міркуваннях опирається він на
статтю Райнгольда, опубліковану
в "Фінансовій газеті". Райнгольд
доказує, що без надання Раднар-
комом Союзу Республік права
на самостійну республіканську
скарбницю, не можна надітисся на
активну їх участь у виконанню
державного бюджету. Крім того
вони (республіки) не можуть мати
нікого зацікавлення в одержанні
усіх намічених у загальносоюзному
бюджеті прибутків, бо всі їхні ви-
датки покривалися все коштом за-
гально-союзної готівки. Невикон-
ання союзна республікою тої
чи иншої прибуткової статті бу-
джету підбивалося все на загаль-
ному бюджеті СРСР. Щоби це оми-
нути, Кузнєцов домагається: 1) щоби
союзні республіки одержали
прибуткові джерела; 2) щоби в
бюджетах союзних республік об-
єднати всі видатки, що витрача-
ються на території кожної респуб-
лики та знаходяться в її адміні-
струванні. Це видатки: на куль-
турно-адміністративні цілі і на фінан-
сування окремих ділянок на-
родного господарства; 3) щоби
при урядах союзних республік
утворити власні, окремі від все-
союзної, скарбниці.

Виставивши такі домагання, Куз-
нєцов вимагає і зміни відповідних
постанов союзнаї конституції та
деяких декретів про компетенцію
народних комісаріатів фінансів у
поодиноких союзних республіках.
Очевидячки, що намічені зміни
малю на меті поширення прав ко-
місаріатів фінансів. Автор домага-
ється поширення тих прав перш

двірих (як от в Колізімі і Стани-
славові) поліція заперта делегати-
селан під покришкою відсутності
у них легітимності ("особисті до-
кази"), а після у Львові весь час
непокоїла зїзд, роззв'язуючи його аж
тричі. Не вважаючи на полі-
ційні перепони, на зїзді явилось 111
делегатів з 22 повітів галицьких і
3 волинських, що разом репрезен-
тували 3,540 зорганізованих членів.

Зїзд зібрався в салі Лисенка. Від-
крив його д-р Лев Бачинський,
вітаючи делегатів з цілої україн-
ської території під Польщею. Пі-
сля того вибрано президію в скла-
ді д-ра Ів. Макуха, В. Лисого,
сел. Дувірака та секретарів:
Сиротюка і Боднарку. З
черги наступило складання при-
вітів, а саме від волинських соц. рев.
вітав зїзд С. Жук, від Закард.
Комітету рад. партії К. Пушкар, а
від "Сел. Союзу" пос. Маківка.
Звіт з діяльності Секретеріату рад.
партії складав секретар О. На-
вродський, після чого уділено аб-
солюторію устатунцій управі.

Тим закінчено формально спра-
ви, зв'язані з радикальною партією.
До голосу прийшов С. Жук, який
в імені волинських соц. рев. відчи-
тає декларацію про злиття з рад.
партією. Таку саму декларацію від-
читав іменем радик. партії Курах,
після чого наступило проголошен-
ня спільної декларації і спіль-
ної платформі. Об'єднану партію
названо: Українською Со-
ціалістично-радикальною
Партією. Об'єднання уособлює-
вано доповненням президії в о-
собах А. Нивинського і Се-
манюка.

Після того приступлено до ви-
слушання рефератів, а саме: д-ра
Л. Бачинського про політичне
положення українського народу і
завдання УСРП, Кураха про

на все в ділянці податкової по-
літики.

Цю справу порушив Кузнєцов у
зв'язку зі зближенням справно
ухвалу бюджету на 1925 рік. Доте-
пер була така практика, що бу-
джет СРСР на наступний рік ухва-
лювали з правдами в листопаді по-
переднього року. В цьому році в
листопаді 1925 р. бюджету на 1926
рік не ухвалили не по причині тех-
нічних труднощів, але чисто фінан-
сових. Минулорічний прибуток з
податків, намічений бюджетом, не
стигнений на 30 відсотків. Пооди-
нокі союзи республіки, а в пер-
шу чергу Україна, вийшли в мину-
лому році з поважними дефіцитами
у виконанні поодиноких статей бу-
джету. Тепер долають собі голови
над покриттям тих дефіцитів у на-
ступному році. Одним із засобів
має бути саме рекомендація Куз-
нєцовим бюджетова реформа.

І хоч Кузнєцов виступав зі свої-
ми проєктами віля загально-союз-
них інтересів, то всеж у висунених
ним домаганнях видно цілком про-
зримі тенденції боротьби з нах-
то вже великою та невідомою на-
віть вже комуністів централізацією.
Чи проєкт Кузнєцова пройде, неві-
домо, та всеж він буде підтрим-
ний напевно і всеукраїнською фінан-
совою нарадою, яку скликує
тойже Наркомфін України Кузнє-
цов на другу половину лютого.
Еманіпаційні домагання Кузнєцова
найбільше на ній самозрозуміло силь-
ний відгук і тим самим дадуть йому
належну підтримку перед Со-
юзними Органами.

НА СПЛАТИ!
1263 Люблин - Фольні златі 1-3
"КОЛЮШІ", Львів, вул. Соборного 8.

і деології і основи програми У.С.
Р.П. і М. Матчака про земель-
ну реформу. Висновки цих рефе-
ратів стали тезами об'єднаної партії.
З черги приступлено до вибору Гол.
Управи. Головою УСРП, вибрано
д-ра Л. Бачинського, ішим
заст. головою Сем. Жука, ішим
заст. головою д-ра Ів. Макуха, а
Гол. секретарем Осипа На-
вроцького. Після того про пе-
чуку справу самоврядування рефе-
рував д-р Іван Макух. Скоро
тільки розвинулася дискусія над
ним рефератом, на салі явилась
поліція. Перевіривши запрошення
(видані на основі § 2 про збори) і
найшовши все в порядку, поліція
всетаки розважала зїзд. Частина
делегатів зїбралась в "Акад. Домі"
при вул. Супінського, де при чаю
продовжували дискусію. Але й там
явилась поліція і розважала "віче".
Вкінці нововибрана Гол. Управа
зїбралась на перше засідання в
локалі "Гром. Голосу" (Ринок 10),
але й там явилась в 8-й год. веч.
поліція, щоби розважала "проти-
державне віче". Однак члени Гол.
Управи спротивилися самовільному
розпорядженню поліції і заявили,
що не опустять свого власного
локалю. Тоді представник поліції
лишався на засіданні Гол. Управи.
В його прийм ухвалено між иншим
протест проти "ліберальної" ре-
жиму в Польщі, який постановлено
вислати до всіх соціалістичних пар-
тій Європи.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Барліцький мін. сусп. робіт.

13. II. през. Войцеховський під-
писав іменування пос. Барліцького
міністром суспільних робіт. Дома-
гання пос. Барліцького, аґл. ППС,
прем. Скішнський прийняв. Бю-

НАДІСЛАНО.

За надіслане редакції не відповідає.

АГРУМІНА природний цитру-
вий екстракт, зас-
тупе пітний сік цитрусу, до чого, мико-
маїл, калуст, борщу і т. п.
Дешеве, здорове, смачне, практичне.
1247: Надішліть у своїй складці 2-10
"Народної Торговлі".

літній мати поширені компе-
тенті, признають йому тех доз-
ток до бюджету 50 мід. зол. на
суспільні роботи.

Нова еманіпаційна соціалістичної
організації.

В другому дні конференції соці-
алістичної організації Східної Галичи-
ни вибрано склад нової еманіпа-
ції: през. д-р Райх, віцезпрез. д-р
Шкорак, д-р Лазар, д-р Герр.

Демарш нін. уряду.

Німецький уряд 15. II. за пос-
ередництва своїх послів у Лон-
доні й Парижі поробив демарш
у справі поширення складу С. На-
родія. Колиб заходила найменша
можливість уділення в Раді С. Н.
місця якійнебудь державі крім Ні-
меччини, мусіла би відкликати своє
вступлення до С. Н. Демарш нін.
уряду в Лондоні прийняв дуже
прихильно, в Парижі а резервно.
Вигляди Польщі на сталі місце в
Раді значно змаліли.

Чеська генераліція проти вт-
вання СРСР.

В останній хвилі чехословачької
генераліції спротивилась еманіпа-
ції СРСР, зі стратегічних причин. СРСР
вважав усе чехословачьку респуб-
ліку місцем наступів на Європу
для своїх військових сил.

Змова на життя Бенеша й нін.
чіха.

В Римі арештували двох Маде-
рів, які втікли до Італії. Вони пла-
нували агентат на Бенеша і югосл.
мін. загр. справ Німечч. Підмінува-
ли залізні шляхи, яким оба міністри
верталися з конференції малої ан-
танти в Темешварі. Агента не вда-
ся. Румунські власти вилан на салі
агентачія. Італ. власти повідо-
мили про арештування обох змо-
вників мадлярський, чехо-словацький
й югославський уряд.

Ген. сенретар С. Н. у Берліні.

15. II. прибув із Женев до Бер-
ліна ген. секр. Союзу Народів Еріа
Дрімон. Задержався в англ. амба-
сиді. В ній, уряді загр. справ були
нарада в справі побуту Дрімона.
Пополудні Дрімон відвідав мін.
Штресмана. На 16-го його запро-
шено до канцлера. Побут Дрімон-
да є в зв'язі з вступленням Німеч-
чини до С. Н.

порозуміння в уряді Пашіча.

Радіч у скупштині заявив, що
часті преси інтригувала проти ньо-
го, щоби знеможливити йому участь
в уряді і парламенті. Уважав уряд
одноставним і підкреслив, що
повне порозуміння в уряді. Пашіч
запитаний на засіданні ради мін. в
справі крізн відпові, що такої нема.

Смерть кардинала Дальбора.

Дне 13. лютого помер польський кар-
динал кн. Дальбор у 66-ому році життя.
Дальбор був наслідником кардинала Лі-
ковського. Кардиналом іменованій був
1919-го року.

На похорон кардинала вїздить до По-
пання прел. Скішнський, мін. справед-
ливості Пехонський, мін. Ст. Грабський і
марш. сойма Громовський.

Америк. дол. 745 — 748 канал. дол.
724 — 726, чеські кор. 02325 — 02330,
аґл. 02325 — 02330, франки фр. 02900 —
02905, фр. швейц. 15950-1600, аґл. фунти
3450 — 3500.

Золото. 20 кор. 1000 — 3100, 20 фронт.
2050 — 2070; 20 марк. 1500 — 3500; 10 руб.
3800 — 3850.

Срібло. Австр. кор. 06000 — 06000, 5 аґл.
кор. 320 — 325, флорени 160 — 163, рубл.
260 — 265, швейц. франки швейц. 150
— 160.

Нагнє внесення Українського Союзного Клубу в п'ятницю (12. II. 26.) стало предметом соймової поганди. Польський сойм, який в р. 1922 всіма польськими головами ухвалив закон про т. зв. воєнну автономію і про заснування українського університету до двох літ, в р. 1926 (отже майже в чотири роки після своєї маніфестаційної ухвали) демонстраційно відкинув нагнє внесення в університетській справі. Польський сойм 134 польськими головами проти 110 мішаних (українських, білоруських, німецьких, жидівських і чеських польських) не признав нагнє внесення. Ного відіслано до освітньої комісії, на склях. Колиб навіть сойм признав був нагнє, то воно й так було помандрувало до комісії. В суті річі нічого не змінилось. Сек чи так те внесення ждала терниста комісійна дорога, якщо тільки про форму.

НА КАРНАВАЛ
Найбільший вибір мініючих
матеріалів поручає
по дуже знижених цінах
ФІРМА
АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Ф. Ф.

На старі теми.

„На спільній платформі“

Вітаюком на статтю „Змінім політику“ анонімового польського публіциста є стаття: „На спільній платформі“, стаття, що — по офіцій „Всеху Нов.“ — є „гідна уваги, головне, що походить з поважних українських кол“.

Автор цієї статті („Senex“), користуючись з польської гостинності, не все називає правдивим іменем, деякі моменти затирає, а деякі тільки мимоходом заторкує. Та хоч і автор — як сам каже — не має аспірацій на політику, стаття писана гладко і в тій частині, яка є присвячена — з природи річі — невичерпуючому малюнкові страшної дійсності, наскрізь вірна.

Перш усього автор зазначає, що національний антагонізм не зродився з хвилею козацьких повстань і вибуху великої української революції під проводом гетьмана Б. Хмельницького, але що та революція була епілогом спонтанного вибуху народу проти шляхотської злочинності. Найкращим доказом цього є факт, що до української революції приєдналося й нечисленне польське населення, осіле на Україні. Від козацьких повстань аж до останнього поділу старої Польщі йшла завзята й непереривна боротьба між польською шляхтою й українським народом. Польська політика не мала ані доброї волі, ані сили переграти той гордіський вузол.

Ті відносини перетривали до останнього поділу, відколи ті землі дісталися під Росію й Австрію. Аж тут формується ріжниця поглядів. На українських землях під Росією антагонізм мав, навіть йосім затирається під напором чорносотенної політики царської Росії, яка — паралізуючи всякий національний рух, у відношенні до „народів“, була того єдиною причиною. В Галичині, де національна стихія була сильніша і національний гніт менший, виробляється національно й політично українське громадянство. З тим фактом мусить рахуватися кожний поважний політик, якого дума не затроєла ідою невідомості і відмови права до життя від вікі ослободу тут „народів“.

Важко сказати, щоб цей погляд відповідав дійсному й історичному ходові річей. Не під Росією й Австрією „формується ріжниця поглядів“.

Відомо, що проти анексії Галичини Казиміром Вел. галицько-український народ боровся вперто на протязі сорок літ.

На українських землях під Росією справді малі й звільня затирається польсько-український антагонізм, однак, не так „під напором чорносотенної політики царської Росії“, як радше тому, що польська і спольщена шляхта, відірвана від польського центра, не маючи опори в польській державності, була змушена здавати свої позиції і платити дань духові часу. Подібних промахів є більше в статті Senex-a, а до них належить теж парадокс, немов то після поділу Польщі в Галичині сильніша була національна стихія і т. н. Національно-культурне, а в парі з ним і національно-політичне відродження українського народу відбувалося на Наддніпрянщині; а тут (за австрійських часів) воно находило тільки умовини для своєї нормальнішої кристалізації.

„Смій епілог найшла колотнеча обох народів в пам'ятній листопадаї ночі, де по одній і другій стороні часто боролися проти себе брати і сестри“.

Це вже внадто переборщений малюнок „пам'ятної ночі“ в напрямі „поетії“. Не було ніколи ніякої листопадаї ночі, в якій боролися би по противних сторонах брати і сестри. Коли автор має на думці ніч з 31. жовтня на 1. листопада 1918, то тієї ночі, правду кажучи, взагалі не було ніяких боїв, а була тільки обсада державних будинків і установ українським військом, яке усувало австрійське військо й австрійсько-польське бюрократію. Тим більше та ніч не була ніяким епілогом.

Виходячи з такого, наскрізь фальшивого заложення, автор, здебільшого вірно засовуючи дальший хід подій, не все роєить правильні висновки.

„Страшна, а однак правдива трагедія — говорить п. Senex про ту „пам'ятну ніч“ — тут польська політична думка доніслася страшною тактичною пам'яткою, бо замислює загрозу конфлікту в спосіб, вимагаючи згідного співжиття, деякі чинники під напором засліплення національного егоїзму, вибуваючого шовінізму і невинисти ніякою розумною боротьбою. Скоро Українці програли справу і були здані на ласку побідникам, то де не була пригода до політичних індивідуалів, а радше роль побідника мала грати поле до ділянки. Польсько-українська війна, прикинула в міжнародному розумінні, скінчилася ско-

ро, однієї збіжності: несправді даючи, що майже нещодавно скінчилися війни. Навіщо польським політикам умишляють українську справу вигнати, а ту у відношенні до Галичини зокрема, протиснути австрійському інтригану, та грають почують історичною і експлуатують пристрасть українського населення проти австрійців — не так в наслідок дорочних політичних врахувань, але зрозуміло, а може навіть і нещирої патетичної думки.

Український наїд, що суцільно засовує Сх. Галичину (а також Польщу, Поділля, Холмщину й Північну Реч.) безперечно є політичною догмою і національною осяздженієм. А якщо на Реч. Україні свідомість зростає, так де і тотожний народ зійде до явища (не так домінує — Реч.) то це може бути грішним тлумаченням для польської складної політики. Хто гадує про і недооцінює значення суті річі, то і сповне злочину проти власної держави.

На жаль, вступного матеріалу є надто багато, коли бачиш на уяву кількомісячні, десятки тисяч армію, сотні позитивних ірраціоналів, десятки смієтих засудів, національний гніт і самоволоді політикою мовчанства (чи тільки політикою? — Реч.) то годиться зазначити, що польська політика помагає під тям оглядом в пересказу, яка є прикладом тісноти розумування. Коли до того додати позитивну українську мову урядових праць, праць законів, набутих за Австрією, самоволоді, що панувало в урядах, громадах через однієї (21), цього злочини, паругу з права людочесі і божих, переказання України мовою чорносот. Росії на „малоросію“, справу українського університету, а головне белу страшний надух при тав. шаймані зобіснати, то годиться признати, що можливі тих крич і надуху не може скінчитися на образ співбратів. Уважимо, що політична дія, намічена між освіти Галичини, не веде до ніякої мети, але — називає — сповну затикує і затекає. Не буде переслідують твердження, що його особа постійно буде кулю у ноги всім, спробує помилувати, бо кожний крок між Галицією України уважатимуть перфідією і нещирістю. Превіж між освіти і відомий зі своїх країн шовіністичних поглядів, що виростає в галицьких городах, щоб хтонебудь з України міг йому довіряти і засісти з ним до останнього столу. Віднасування розмаїх українських партій, висування до-за Давидовича, а Ілюкова і т. д. в українських очах тече „політикою інтригою“, доведеною з державних фондів, яка одначе не дає ніяких вислідів. Угодиною партії (роз. української — Реч.) неча, отже не може проявитися угодиною настроїв серед України. Обмакувати себе розбиттям українського фронту, ставитися в його салі і творити праць, не рахуватися зі стихійним зростом політичної і національної свідомості — стало альфой й омегой польської політики. Польський уряд воля заключити угоду з анонімовою державою синів Ізраїля, на низькою політичних посулах підготувати міст до згоди з Українцями. Дорочність в польській політиці, приспівуючи мисленого громадянства, половини павлободитовані коначністю жваля, нещирість і фабрикація на експорт для Закарпаття охляпа без напруги політичної мій, що лупить кімля лапцюха, не може дати позитивних наслідків, не дасть і їх не слід сподіватися. В політичній аспірації України до створення власної хати пречия не можна добувати зряди і після синтової війни, з добу вибуху національних змагань важко було би їм протиставитися, наслідки вони приносять форму еволюції, що не дає в істинування держави. На неоригінальності наріжнихсям ґрунті ніхто тієї справи не мають Поліція з Галичини, на жаль — відстигу „Словач Польско-ого“, яке йде леваністи затроєною своєю своїх очей і вивид українського малюнку чи таблички помагає в пароксизмі шалу. Як єдиний вихід, що зештою лежить в інтересі держави і польської політики, уважаю територіальну автономію, що становить однією платформою порозуміння і свідомого співжиття, яка може зовсім заспокоїти довгогання населення“.

Вкінці автор апелює, щоб через політиками промовили в тій справі інтересовані представники громадянства — як вільні з вільними і рівні з рівними, як громадяне рівної категорії з рівними правами і обов'язками. Першенство в тій справі віддає автор польському громадянству.

Сумніваючись, чи польське громадянство покористується тим правом першенства. Навпаки думаємо, що на цьому урвешся розпочата дискусія.

Щож торкається висновка Senex-a, то думаємо, що він шонайменше поспішає з висновками, які як спільну платформу видають територіальну автономію.